هرکس الله عزوجل او را عهده دار مسئولیتی از امور مسلمانان کند و او به نیاز و فقر و مشکلات آنها رسیدگی نکند، الله به نیاز و فقر و مشکلات او توجه نمی کند.

از ابومریم ازدی روایت است که می گوید: نزد معاویه رفتم که چنین خوش آمد گفت: چقدر با آمدنت ما را خوشحال کردی ای ابوفلان؛ گفتم: دلیلش حدیثی بود که آن را شنیدم و خواستم به تو خبر دهم؛ از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «مَنْ وَلَّاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَاحْتَجَبَ دُونَ حَاجَتِهِمْ، وَخَلَّتِهِمْ وَفَقْرِهِمْ، احْتَجَبَ اللَّهُ عَنْهُ دُونَ حَاجَتِهِ وَخَلَّتِهِ، وَفَقْرِهِ»: «هرکس الله عزوجل او را عهده دار مسئولیتی از امور مسلمانان کند و او به نیاز و فقر و مشکلات آنها رسیدگی نکند، الله متعال به نیاز و فقر و مشکلات او توجه نمی کند». بنابراین معاویه مردی را موظف به رسیدگی به نیازهای مردم کرد.

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

ابومریم ازدی خبر می دهد که روزی نزد معاویه رضی الله عنهما می رود و معاویه از دیدن وی خوشحال می شود و او را خوش آمد می گوید؛ و ابومریم حدیثی را برای وی بازگو می کند که آن را از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیده و مضمون آن از این قرار است: الله متعال هرکس را که حاکم مسلمانان قرار دهد و او را عهده دار امور آنان کند و او به امور مردم رسیدگی نکند و به وظایف و واجباتی که الله متعال در قبال رعیتش به او محول کرده، نپردازد و راه ارتباطی خود با آنها را مسدود کند و آنان را نزد خود نپذیرد، الله متعال نیز به نیاز او در روز قیامت توجهی نمی کند و و این کیفری مناسب و موافق با عملکرد وی باشد که جزا از جنس عمل است. و هرکس هرگونه رفتار کند با او همانطور رفتار می شود. و چون الله متعال به نیاز وی بی توجهی کند، فضل و عطا و رحمتش را از او دریغ می کند. زمانی که معاویه رضی الله عنه این حدیث را شنید، مردی را موظف نمود تا به نیاز مردم رسیدگی کند و نیازهای آنها را دریابد و به معاویه منتقل کند. و این زمانی بود که معاویه رضی الله عنه امیر مومنان بود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/64688